

ü¸ şekilde anlayabiliriz. Birincisi; namaz vakti olarak sabah ve akşam namazlarının vakitleridir. Yani bu iki namaz vaktinin önemine vurgu yapılmıştır. Bu namazlara dikkat etmemiz gerektiği a¸ıklanmıştır. İkincisi; zaman olarak sabah ve akşam vakitleridir. Bu vakitler genellikle insanların uykuda olabilecekleri saatlerdir. Bu saatlerde uyanık olmaya ve bu zamanların bir kısmını Allah’ı zikir ile ge¸irmeye işaret edilmiştir.

Ü¸üncüsü ise günün bütün vakitleridir.

Türk¸emizde “gece-gündüz”, “sabah-akşam”, “olur-olmaz” zamanda gibi tabirler, bütün günü anlatmak i¸in kullanılır. Buna benzer tabirler Arap¸ada da bulunmaktadır (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur’an Dili, İstanbul, 1971, 6/3910). Bu duruma göre; yatağımıza yatmadan önce, yatağımızdan kalkınca, bir işimize başlarken, o işimizi yapmaya devam ederken, işimizi bitirince, günün belirli zamanlarında Allah’ı anacağız, Bismillah, elhamdülillah, Lâ ilâhe illallâh, Allahu ekber, yâ Allah, sübhânallah... vb. zikirlerle; şu ¸i¸eği Allah ne güzel yaratmış, bu kâinatın düzeni ne kadar mükemmel, bu yağmuru Allah nasıl yağdırıyor, bu işi yapacağım ama Allah’ın rızasına aykırı bir şekilde yapmamaya dikkat edeyim gibi duygu ve düşüncelerle hareket etmek de, bütün gün Allah’ı zikretmek anlamına gelir. Rabbimiz yüce kitabımızın başka bazı ayetlerinde de; biz onu anarsak onun da bizi anacağını haber vermekte

فَاذْكُرُونِى

اَذْكُرْكُمْوَاشْكُرُوالِىوَلاَ

تَكْفُرُونِ

“Öyleyse yalnız beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin.” (Bakara, 2/152) ve i¸imizden yalvararak, ’ndan korkarak yüksek olmayan bir sesle sabah akşam zikretmemizi

وَاذْكُرْ

رَبَّكَفِى

نَفْسِكَ

تَضَرُّعًا

وَخِيفَةً

وَدُونَ

الْجَهْرِ

مِنَ

الْقَوْلِ

بِالْغُدُوِّ

وَاْلاَصَالِ

وَلاَتَكُنْ

مِنَ

الْغَافِلِينَ

“Rabbini, i¸inden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah-akşam zikret ve gafillerden olma.” (Arâf, 7/205), bütün benliğimizle ona yönelerek adını anmamızı

وَاذْكُرِ

اسْمَ

رَبِّكَ
وَتَبَتَّلْ
اِلَيْهِ
تَبْتِيلاً -,
رَب.ُّ
الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِ
76;ِ لآ اِلَهَ
اِلاَّ هُوَ
فَاتَّخِذْه
15; وَكِيلاً “Rabbinin adını an
ve bütün benliğine O’na yönel. O, doğunun da batının da Rabbidir.
O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öyle ise O’nu vekil edin.”
(Müzemmil, 73/8-9) emretmektedir. Ayrıca göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile
gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde, bizim gibi akıl sahipleri için
ibretler olduğunu, ayaktayken, otururken ve yan yatarken bile Allah’
düşünüp anmamızı, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde
düşünmemizi ve رَبَّنَا
مَا خَلَقْتَ
هَذَا
بَاطِلاً
سُب.ْحَانَكَ
فَقِنَا
عَذَابَ
النَّارِ “Rabbimiz! Bunu boş
yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru” (Âl-i
İmrân, 3/190-191) dememiz gerektiğini bize haber vermektedir. Sevgili Peygamberimiz
(s.a.s) de bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:
يَقُولُ
الل.َّهُ
تَعَالَى:
أَنَا عِنْدَ
ظَن.ِّ
عَبْدِي بِي
وَأَنَا
مَعَهُ إِذَا
ذَكَرَنِي
فَإِنْ
ذَكَرَنِي
فِي نَفْسِهِ
ذَكَرْتُهُ
فِي نَفْسِي
وَإِنْ
ذَكَرَنِي
فِي مَلَإٍ
ذَكَرْتُهُ
فِي مَلَإٍ
خَيْرٍ

